

BRIGITTE MINNE
LEEN HUYSMANS

OPA **ASTRONAUT**

DE EENHOORN

CIP-GEGEVENS

Koninklijke Bibliotheek Albert I

© TEKST

Brigitte Minne

© ILLUSTRATIES

Leen Huysmans

VORMGEVING

Dries Desseyn

DRUK

Gedrukt in de Europese Unie

© 2022 Uitgeverij De Eenhoorn bv,
Begoniastraat 2a, B-9810 Eke

D/2022/6048/30
NUR 282, 283
ISBN 978-94-6291-649-4

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd, gedigitaliseerd, publiek beschikbaar gesteld, verspreid, geadapteerd, vertaald of bewerkt, op welke wijze, via welk kanaal of op welke drager ook, en ongeacht het doeleinde, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

WWW.EENHOORN.BE

OPA ASTRONAUT

**BRIGITTE MINNE
LEEN HUYSMANS**

DE EENHOORN

EEN SLUIPMOORDENAAR EN TWEE PANDA'S MET RODE BRIL

Misschien was papa toch beter meegekomen.
Als ik bij opa aanbel, trillen mijn handen.
Mijn kaken klem ik op elkaar.
Anders klapperen mijn tanden.
Mijn knieën knikken.
Alles rammelt aan me.
Opa trekt de voordeur open en lacht.
Hij ziet er goed uit, bruin zelfs, alsof hij met vakantie is geweest.
Zijn ogen twinkelen.
'Dag kindje. Blij dat je er bent.'
Opa doet alsof er geen vuiltje aan de lucht is.
Het gerammel verdwijnt.
We geven elkaar een knuffel.
Dat heb ik opa geleerd.
Toen hij klein was, werd bij hem thuis niet geknuffeld.
Maar we hebben veel geoefend en nu kan hij dat heel goed.
Zijn stoppelbaard prikt als een egeltje tegen mijn wang.
'Wat ruik je?' vraagt hij. 'Oude meneer?'
Ik schiet in de lach en snuif.
'Pannenkoeken?' raad ik.
'Bijna goed,' lacht hij. 'Wentelteefjes!'
Opa heeft zoals altijd voor iets lekkers gezorgd.
'Lekker, lekker,' zeg ik, maar voor een keer heb ik geen honger.

Opa loopt naar de keuken. Hij ziet er sterk uit.
De tafel is feestelijk gedekt met servetten en al.
En wat staat er op die servetten?
De maan in alle standen.
Er zijn dampende wentelteefjes en een fles roze limonade.
Dat is ons favoriete drankje.
Opa steekt een stuk wentelteef in zijn mond en knipoogt.
Vooruit, por ik mezelf aan.
Opa doet gewoon, doe jij dat ook maar.
Ik prop mijn mond vol en kauw.
'Alles goed, kindje?'
Ik wijs naar mijn volle mond.
'Wat heb jij goede manieren,' grapt opa.
Niet echt, denk ik, maar ik weet niet wat ik moet zeggen.
Gelukkig zit mijn mond vol.
Terwijl ik eet, bestudeer ik opa's kale hoofd.
Er zijn de waaiers van rimpels rond zijn ogen.
Er zijn de twee diepe fronsen boven zijn neus, het kuiltje in zijn kin dat begroeid is met witgrijze stoppels.
Op zijn handen met dikke aders zitten bruine vlekjes.
Hij ziet er uit zoals altijd. Gezond en wel.
Ons bord is leeg.
Straks vertelt opa dat papa een flauwe grap maakte.
En dat hij nog heel lang springlevend zal zijn.
Er valt een schaduw over opa's gezicht.
Zijn vingers roffelen zacht op tafel.
De muizen in mijn buik en hart beginnen weer te knagen.

Geen flauwe grap.
Opa kijkt door het raam naar buiten.
Er huft een vogeltje in de appelboom.
Hij wijst ernaar.
'Een winterkoninkje,' zegt hij.
Het winterkoninkje vliegt weg.
Zijn vingers roffelen niet meer.
Hij wringt met zijn handen.
'Tja,' zegt hij.
En dan zonder dat ik iets vraag: 'Juist.'
Hij wrijft over zijn kin.
De stoppelbaard maakt een raspend geluid.
'Hoe zal ik het zeggen?' mompelt hij.
Opa weet niet hoe hij het moet zeggen.
En ik wil het niet horen.
'Geen nieuwe zwarte gaten?' vraag ik.
Opa schudt zijn hoofd. 'Niet dat ik weet, Tess.'
Ik wil nog iets vragen, maar mijn mond wil niet bewegen.
Die van opa zit ook vast.
We kijken elkaar aan en een akelige stilte vult de kamer.
Opa schraapt zijn keel.
'Een jongen van zeventien heeft een nieuwe planeet ontdekt,'
zegt hij.
'Knap,' zeg ik.
Het winterkoninkje landt opnieuw in de appelboom.
Er zijn nu ook staartmezen.
Opa staat op.

Hij loopt naar het raam.
Ik staar naar zijn rug.
Hij steekt zijn handen in zijn zakken.
Zijn broek wordt wijder en vormt een tent om zijn benen.
Hij zucht.
'Weet je het?' vraagt hij zonder omkijken.
'Ja,' mompel ik.
'Dat is goed,' antwoordt hij schor.
Helemaal niet goed, wil ik schreeuwen.
Ik wil van alles tegen hem zeggen:
Je mag niet ziek zijn.
Je moet hier blijven.
Lang leven!
Weg kanker!
Je bent mijn beste vriend.
Je moet nog een ruimtereis maken.
Ik slik mijn tranen weg.
Aan een huilebalk heeft opa niets.
'Ik heb geen pijn, Tess.
De kanker die ik heb, is als een sluipmoordenaar.
Je voelt hem niet.
Je ziet hem niet.
Je hoort hem niet.
Hij slaat toe. Onverwacht en snel.'
Opa praat langzaam.
Hij weegt elk woord.
Misschien heeft hij voor de spiegel geoefend.

Dat doe ik ook als ik een spreekbeurt heb.
'Geen eindeloze lijdensweg. Dat is een opluchting, Tess.'
Ik slik.
'Kunnen ze echt niets doen?' pers ik uit mijn keel.
'Nee, Tess, alleen de pijn wegnemen.'
Hij draait zich om en steekt zijn armen uit.
'Knuffel?' vraagt hij schaapachtig.
Ik vlieg om zijn hals.
Mijn tranen krijg ik niet meer weggeslikt.
Het is alsof ik verdrink.
'Ik wil dat je altijd mij me blijft,' snik ik.
Ook opa valt uit zijn rol.
'Dat wil ik ook, kindje.'
Kindje ...
Opa is de enige die me kindje noemt.
Daar moet ik nog harder van huilen.
Als mijn tranen op zijn, wijst opa naar mijn gezicht.
'Een pandabeer met rode bril.'
Zoiets kan alleen opa verzinnen.
'Jij ook,' zeg ik.
'Twee pandaberen met rode bril.'
Ik schiet in de lach.
Opa giert het uit.
Daar moet ik ook weer van lachen.
Op de duur brullen we van het lachen.
We lachen net zo hard als we huilden.

OPA ASTRONAUT

Tess en opa zijn dikke vrienden. Als opa ziek wordt, beseft Tess dat ze koste wat het kost zijn grote wens in vervulling wil laten gaan: opa een ruimtereis laten maken. Niet alleen haar beste vriendin, maar de hele familie schiet in actie.

**EEN HEEL GRAPPIG, VERRASSEND
EN WARM VERHAAL WAAR DE ENERGIE
EN LEVENSLUST VANAF SPATTEN.**

DE EENHOORN

ISBN 978-94-6291-649-4

Vanaf 9 jaar

9 789462 916494